

SPEJDERNES MAGASIN

OKTOBER
1967
51. ÅRGANG

7

foto- konkurrence

Magasinet udskriver herved en konkurrence om årets bedste spejderfoto.

Alle kan deltage

Alle – fra den mindste ulv til den ældste fører eller rover – kan deltage.

Det skal være et godt spejdermotiv
Du må gerne indsende flere billeder, men det skal være gode spejdermotiver, og **du skal selv have fotograferet dem.** Det kan være fra ture, lejre eller møder i sommer- eller vinterhalvåret.

Konkurrencen har således ingen begrænsninger – heller ikke om, hvornår billedet er taget.

Både sort/hvid og farve

Billederne kan være både **sort/hvid eller farve »papir-billeder«** og **farvedias.** Papirbillederne må indsendes i ethvert format – dog helst ikke under 9×12 cm.

Inden den 15. november 1967

Billederne skal være Magasinets redaktør i hænde senest 15. november 1967. Hvis du ønsker dem retur efter konkurrencen, skal du bag på hvert foto eller diaramme påklæbe en seddel med: navn, alder og fuldstændig adresse samt anføre, hvor mange billeder du i alt har indsendt.

Præmier til de bedste

Alle indsendere vil modtage en

lille boghilsen fra Magasinet, og i tilgift hertil vil de tre bedste billeder blive præmieret.

De bedste billeder vil iøvrigt blive bragt i Magasinet. Gode farvedias

har mulighed for at komme på forsiden!

Resultatet i januar-nummeret

Resultatet bekendtgøres i Magasinets januar-nummer.

KORPSMØNSTRING PR. 23. 4. 67

1967	1966
10.053	10.511
9.289	10.019
1.495	1.637
1.180	1.111
4.817	4.807
<u>26.834</u>	<u>28.085</u>

Der er således i år en tilbagegang på 1.251.

I de foregående tre år var der fremgang på henholdsvis 1.360, 259 og 368 medlemmer.

Ny Hedeby

Forsidebillede:
Sherwoodminder
Foto: Max Krogh

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør

Fuldmægtig Axel Skylv
Udsigten 18, Gentofte
Tlf. 01 33 (GE) 2719

Ekspedition af korpsets blade

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, København V
Tlf. (01) 31 36 66

Indhold:

Fotokonkurrence	122
Korpsmønstring pr. 23. april 67	122
Ny Hedeby: Jernovne	123
Kulsøbåd (Skovmænd)	124
Jungmænd - tidligere spejdere og kommende rovere	126
Sherwoodturneringen	127
Skovriderens dagbog:	
Om storm og visne blade	130
Moderne ålborgjoller	131
Opfinderklubben	132
I vores patrulje	133
Jungle nyt	134
Spejder Tidende	136
Æressiden	138
Nordens største snemand	138
Ned i møget - 27 gange	138

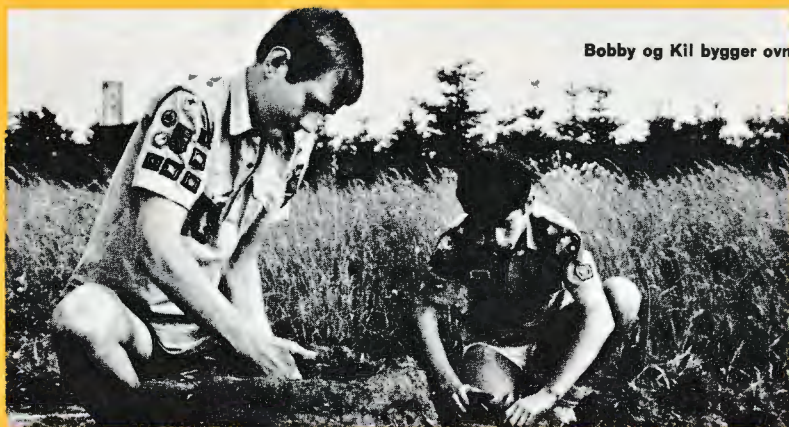
Starten på Hedebylejren er gjort i sommer. De første historiske forsøg er udført, og spændende var det at starte de første jernovne på det område, der i 1969 skal huse vor korpslejr.

Vi har i sommer forsøgt jernsmeltning i 3 ovne, og at vi har fået jern er givet, blot ved vi endnu ikke hvor meget, men det vil vise sig, når sagkundskaben får set på resultaterne.

Forsøgene foregik i en periode, hvor Ribe trop og KFUM-spejder-

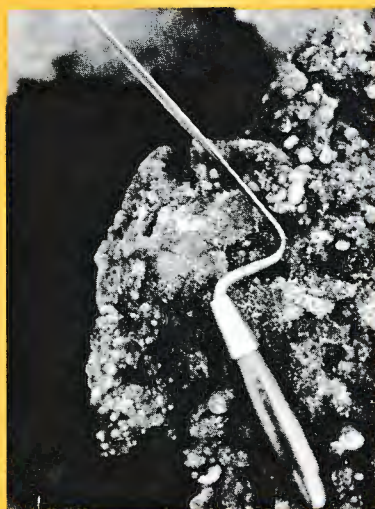
nes Ribe gruppe i fælleskab havde besøg af skotske spejdere fra Edinburgh, og uden hjælp fra disse tre afdelinger havde det ikke været muligt at gennemføre forsøgene.

Der skal her lyde en tak til roverne fra Edinburgh, roverne fra Montgomery klan, Ribe (KFUM) og skovmændene fra Ribe trop. Alle syntes, at det var vældig spændende at medvirke ved dette arbejde, så glæd jer til næste sommer, så har I selv chancen. Vel mødt ved Hostrup sø i 1968. Ole

Bobby og Kil bygger ovn

Slagger og jern fra første ovn

Resultatet fra den første ovn

SKOVMAEND

TEKST OG
TEGNINGER: HARTVIG

Kulsøbåd

Ved du, at der er mellem et- og totusinde kilometer sejlbare vandløb i Danmark. Kun ca. 150 kilometer heraf udnyttes, nemlig Gudenåen mellem Tørring og Randers, samt enkelte småstrækninger andre steder.

Hele resten ligger uopdaget hen.

Her er altså et område, hvor spejdere af alle kategorier kunne have det helt for sig selv.

Vanskeligheden ved at komme i besiddelse af herlighederne er den, at det er nødvendigt at have et passende fartøj. Det skal være godt at sejle i, det skal kunne tage 3-5 personer, det skal være billigt, men navnlig skal det være let at transportere, både så det kan bæres over lange strækninger uden besvær, og også sådan, at det kan

medbringes i toget i det mindste som rejsegods.

På Kulsø har vi arbejdet med disse problemer, og i dette og det følgende nummer af Magasinet bringes resultatet: Kulsøbåden, en højkbåd til 3-5 personer, pris 200-250 kr., adskillelig så den kan medbringes som rejsegods i tog og på taget af rutebiler.

Vi bringer båden på skovmands-siden, idet bygningen af en sådan båd må være en passende opgave for et skovmandsslæg i løbet af en vinter.

Det dyre ved båden er den nylonpressenning, der danner bådens klædning, den koster 30 kr. pr. løbende meter, til gengæld skal den hverken males eller behandles på anden måde. Da det er aldeles nødvendigt, at alle bådbyggere får

den rigtige kvalitet, der er rivefast selv over for meget spidse genstande, bedes alle interesserede skrive til Korpskontoret, der ligger inde med prøver af materialet, samt oplysninger om, hvor det kan skaffes. (Husk svarkuvert).

Kniber det med at skaffe penge til pressenningen, anbefales det skovmændene, at de først bygger skelettet helt færdigt, så man kan se, at der er alvor med i foretagendet; prøv derefter at tale med forældrerådet; de vil sikkert finde på råd.

Selve bygningen af båden kræver ikke nogen særlig håndværksmæssig kunnen, og værktøjsbehovet er beskedent, kun kogerøret er specielt. Bygningen kan foregå i tropslokalet, så der er egentlig ingen undskyldning for ikke at gå i gang med det samme.

God arbejdslyst. Hartvig

T. Hartvig Nielsen: Kulsøbåd.

Materialeliste

Rundt træ:
Køl m. stævne
2 stk. ask 6×310 cm
Essing:
4 stk. ask 5×300 cm

Knækliste:
4 stk. ask 4×300 cm
Sideliste:
4 stk. ask 3×300 cm

Firkantet træ:

Spant:
8 stk. ask 3×3×150 cm
8 stk. ask 3×3×95 cm

Forskelligt:
4 stk. knæ
2 stk. kjeiper (åretolde)
af grenvinkel
2 stk. kohorn til stævnprydelse
20 stk. dyvler

12 stk. træagler m. hoved
Vandfast lim
Bådelak
Lidseline i nylon
Nylonpressenning m. lidsejer

Skruer (galv. eller messing):
8 stk. 1/4"×7 cm m. vingemøtrik
4 stk. 1/4"×5 cm m. vingemøtrik
4 stk. 1/4"×4 cm m. vingemøtrik
6 stk. 1/4"×8 cm m. vingemøtrik

Rør (helst messing):

12 stk. 1"×15 cm
2 stk. 2 1/2"×10 cm
4 stk. 2"×10 cm
4 stk. 2 1/4"×10 cm

Arer: 2 stk. gran- eller lærke-
stammer 250cm×4" (ved roden)

Padler: 2 stk. af en askestamme
ca. 150 cm×6"

Træet: Det langskibs træ laves bedst af slanke askestammer, så nær den ønskede tykkelse som muligt. Spanttræet fremstilles bedst af en askeplanke, som man får savet op hos en snedker.

Spanter:

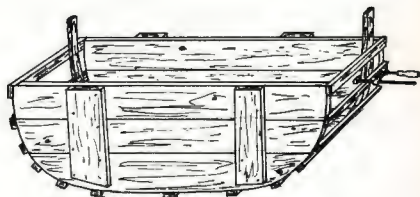
Et stort ark papir (ca. 100×40 cm) kvadreres i 5 cm tern, og spanterne tegnes op i fuld størrelse efter kvadratnettet på tegningen. Kun den ydre linie af spantet benyttes.

Der fremstilles to passende bræddeflager af gamle brædder, hvorpå spanteridset kalkeres. Sav nu langs stregen, og du får to spantmodeller. Disse samles med ca. 40 cm. lange lister til en spantekiste.

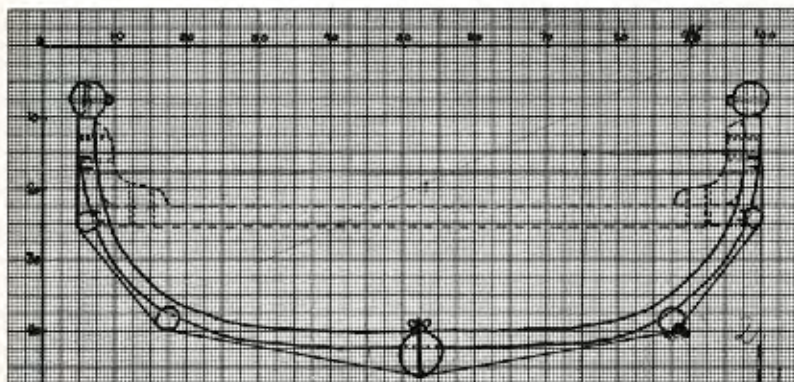
Et 4" rør svejdes til i den ene ende, så det er vandtæt, fyldes halvt med vand og sættes over et bål. Spantlisterne kommes i og koges indtil 1 time. De skal da være »møre« og lette at bøje. Listerne spændes én for én ned i spante-

kisten. Det er bedst at bruge skruevinger, men en god besnøring med nylontråd kan også bruges.

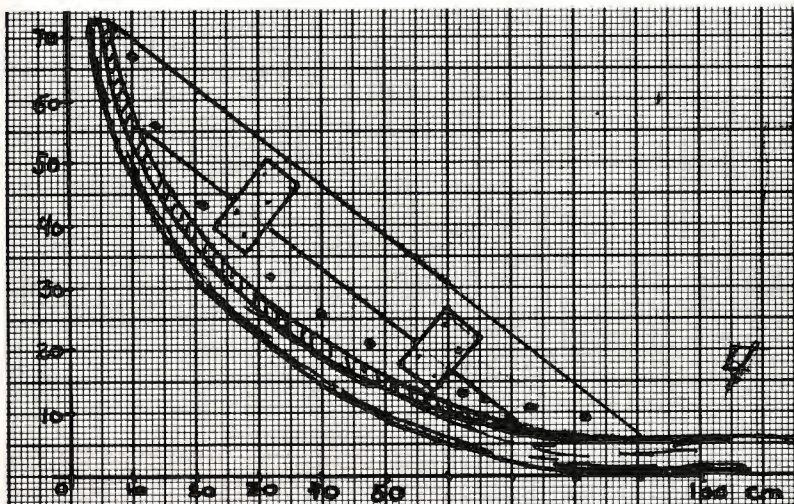
Den viste båd har ens spanter på hele længden. Det ville naturligvis være smukkere og bedre, om båden blev lidt smallere mod enderne. Dette kan opnås ved, at man, efter at de første 6 spanter er færdige, gør spantekisten lidt smallere.

3. spantekiste.

2. tværsnit og spanterids.

4. stævprofil (det skraverede borthøvles efter oplimningen).

Når spanterne efter ca. 1 uges forløb er tørret op, kan de fjernes fra spantekisten til videre forarbejdning, forinden er det dog klogt at sømme en liste fast oven på spantets ender, så beholder man målene.

Nu hugges taphullerne for biterne (den tværskibs afstivning), og disse tappe limes i, limes med vandfast lim og forkiles. Derpå tapper man spanterne til, og spanterne er nu – efter en grundig afslibning – klar til lakering. Brug flere lag god bådellak.

De to midterspanter ser lidt anderledes ud end de andre, idet de skal danne underlag for en tofte til den, der skal ro båden. Biten

sænkes 7-8 cm og sikres i begge ender med knæ (lavet af en grenvinkel), der fæstnes med fire trænegler, der forkiles.

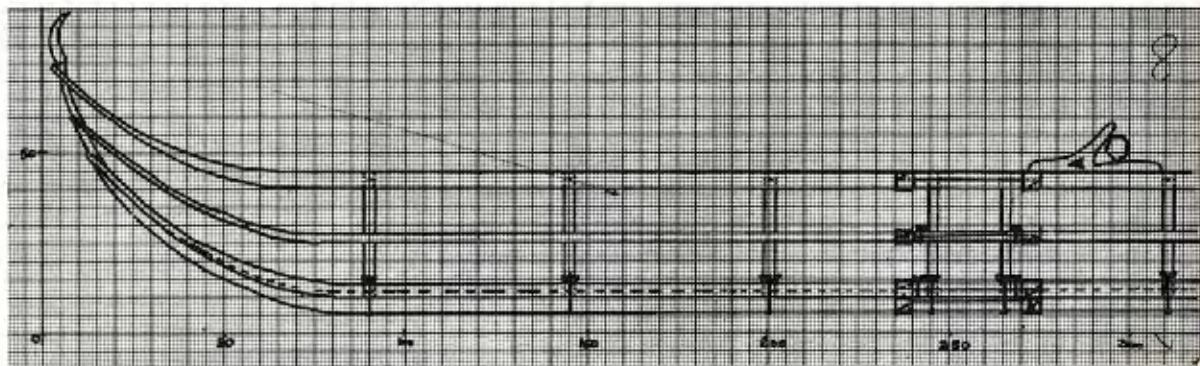
Køl m. stævn:

Efter at kølplanken er høvlet smuk rund over det hele med en diameter på ca./min. 6 cm smalles den af i den ene ende i en længde af 150 cm, sluttende med

len med nylonspor og skruetvinger. Stævnen tørrer op i ca. 8 dage, hvorefter man smører vandfast lim mellem bladene så langt ind, man kan komme. De sidste ca. 5 cm limes ved, at man smører lim på et tyndt stykke finér (f. eks. et rengjort omslag af en tændstikæske). Dette finér skubbes ind i savsnittene, og nu spændes stævnen igen op på stævnprofilen og bliver sid-

Siden går man i gang med kølasken, d.v.s. det stykke, hvor de to kølstykker samles ved bådens montering. Samlingen udføres som en hagelaske; for at gøre den yderligere stabil indskydes på hvert kølstykke et kort stykke rør af passende dimension. Eventuelt kan man benytte sammennittede ringe af galv. båndjern.

(fortsættes i næste måned)

en bredde på ca. 2½ cm. Dette kan gøres med en skarp økse, evt. med en høvl til afslutning

Derpå tegnes nogle streger på langs af træet som vist på tegningen, og langs disse streger lægges et savsnit, hvorved kølenden bliver ligesom »bladet«. Bladenes tykkelse må ikke overstige ¾ cm. Nu stikkes kølenden ned i kogerøret og koges grundigt igennem, hvorefter den spændes til stævnprofi-

dende dér mindst 8 timer, til limen er hærdet. Bagefter høvles med en kniv eller en bugthøvl på stævnens inderside, så stævnen overalt kan gøres helt rund.

8. Bådens skelet set fra siden.

7. Kølasken.

6. Tilretning og opsavning af stævnender.

Jungmænd - tidligere spejdere og kommende rovere

Jungmænd - tidligere spejdere og kommende rovere

I den svundne del af 1967 har undertegnede ved flere lejligheder overværet korpsarrangementer og konkurrencer. Her har det ikke kunnet undgå min opmærksomhed, at der har været meget ringe deltagelse fra søspejderside. Det gjaldt både Sherwood-turneringen, Vester-vov-vov og Kampen om roversværdet.

Gode venner, det må vi have rådet bod på. Vi vil gerne betragtes ikke blot som sø-, men også som spejdere. Lad os derfor være med, hvor der sker noget for spejdere! På Rover Gilwell blev jeg i en krydsild stillet overfor mange nærgående spørgsmål: Er en sø-

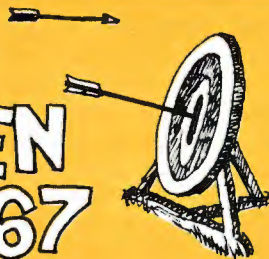
spejdertrop blot en sejlkлуб? Hvorfor forsøger søspejderne altid at skille sig ud fra andre spejdere i korpset? Hertil kunne jeg svare, at jeg godt nok går stærkt ind for et maritimt særpræg hos søspejderne, men bestemt ikke for en egentlig udskillelse af søspejderne. Vi ønsker ikke at glide ud af fællesskabet, men vil gerne betragtes som ligestillede partnere med samme formål, dog med lidt forskellige midler. For at fremme samarbejdet og modvirke ensretning vil instruktørerne på vore kurser fremover også omfatte dygtige landspejdførere.

Vi håber, at I vil være med til at præge udviklingen i den rigtige retning.

SKIPPER

SHERWOOD TURNERINCEN 1967

FOTOS: MAX KROGH OG TØNNES BRUUN de NEERGÅRD

Den gyldne pill

En dejlig »engelsk« sommerdag flokkedes en skare af korpsets bedste patruljer foran porten til RYKOL, som for en tid var overtaget af Sir Richard af Lea – Robin Hood's gode ven og forbundsfælle, som her havde rejst sin stolte borg.

Indenfor borgens voldgrave fandt patruljerne nu husly og fik anvist plads for etablering af deres lejre.

Dagen gik i fred og ro. Lejren voksede op som ved et trylleslag – hver plads markeret med patruljens våbenskjold, – og da man stadig intet havde hørt fra Robin Hood, gik man om aftenen til lejr-bål.

Vejret var smukt og stemningen var høj, – da »freden« pludselig blev brudt af Willy Skarlagen, som kom løbende ind i borgen og meddelte, at Robin var taget til fange af Sherifffen fra Nottingham.

Sherifffen havde i største hast – og i al hemmelighed – gjort forberedelser til at henrette Robin, og med sine soldater var han nu – ad en hemmeligholdt rute på vej til et skjult henrettelsessted. Heldigvis var enkelte oplysninger sivet ud, og ved hjælp af disse og med hjælp fra Robin's tro mænd, som blev opsøgt på forskellige steder, var patruljerne i stand til hen på natten at finde frem til henrettelsesstedet.

Sherifffen blev narret!

En bleg måne lyste over den bakketop, hvor Sherifffens håndgang-

ne bøddel havde rejst sin galge. Det knagede i galgens tømmer – rebet svingede sørgmodigt for nattens stille brise, – og en enkelt natteravn lod sit triste skrig genlyde over den ensomme hede.

Nu skimtedes fakkellys i det fjerne – man hørte stemmer og skridt – og pludselig var galgehøjen oplyst og befolket. Den bagbundne Robin førtes af den sortkuttede bøddel frem foran Sherifffen, som næsten var sprækket af fryd og hovmod over endelig at have overvundet sin fjende.

Robin stod stille og fattet og lod sine skarpe øjne vandre ud over den tavse hede og de omliggende

skove. Havde han set noget – eller hørt noget – eller var han blot så absolut overbevist om sine trofastes tilhængeres duellighed, – at han – så langt fra at fortvivle – vidste, at hjælpen måtte være nær. Sherifffens spottende tilbud om at opfylde Robin's sidste ønske blev modtaget af Robin, som gerne en sidste gang ville lade sit kære jagthorn tone ud over de natstille skove.

Og så lød hornets klare toner – – – og natten blev levende.

68 patruljer – 438 kampklare svende brød frem fra skjul og dækning og skyllede som en bølge op over højen. Et kort øjeblik så man faklerne på de høje stager og galgens silhuet mod aftenhimlen –

så var alt tromlet ned og jævnet med jorden. Robin var befriet – Sherifffen og hans folk var taget til fange. Bevæget men mandigt takkede Robin sine tro folk for hjælpen, og begav sig så med sine fanger hjem imod den gamle eg i Sherwood-skoven. Robin var igen blandt sine egne.

I lejren faldt man til ro. Dagen havde været lang, – og Robin havde meddelt, at han endnu havde opgaver at stille sine tro hjælpere overfor, – men først ville han i morgendagen foretage endnu en udvælgelse – thi kun de bedste og dygtigste og snildeste kunne han bruge til sine planer – derfor skulle alle bestå visse prøver, før de var endeligt udvalgte.

Spejderløb!

Tirsdagen var en saglig dag. Igenem et spejderløbs poster blev alle patruljers evner og tekniske kunnen vurderet. Men forventningerne blev ikke gjort til skamme. Alle bestod de hårde prøver – alle var nu fundet endeligt værdige til at kaldes for Robin Hood's raske svende.

Hiken!

Robin var nu hjemme i Sherwood, – men længe havde han været borte fra egnen. Hvordan var vel nu stemningen iblandt folk i og omkring Sherwood? Var hans gamle tilhængere forblevet tro? – eller havde han fået nye fjender? Det var dette spørgsmål, Robin gerne ville have besvaret, og derfor gav han sine nye svende besked om at begive sig ud på vandring i omegnen for at møde folk og lodde deres hjertes.

Ad en hemmelig udfaldsvej fra borgen drog patruljerne onsdag formiddag af sted. Voldgraven blev forceret over et enkelt udspændt tov, bevogtet af Robin's grønne jægere, og så gik turen mod syd til de gamle klosterruiner, hvor munkene gerne tog imod en håndsækning og til gengæld kunne fortælle noget om egnens indstilling til Robin.

På en mark havde Peter kedelflikker slået sig ned, og her blev der brug for raske hænder til at fremstille forskellige af de ting, som senere kunne bruges som ga-

ver eller bestikkelser overfor de folk, man mødte.

Uagtet færgefolkene ved floden efter sigende var tilhængere af Sheriffen, så færgede de dog patruljerne over – måske fordi disse var snu nok til at tie med deres færdens hensigt – måske fordi færgefolkene havde hørt, at Sheriffen var fanget og Robin igen var herre over egnen. Men over kom de altså.

Længere fremme stødte patruljerne på en eneboer – en vismand – vistnok en munk, men noget muhamedansk i antrækket. Han havde vel været i de hellige lande på

korstog og der optaget visse vaner fra Sarazenerne. Forøvrigt var han stum, men noget af en troldmand, for med visse besværgelser kunne han få en lerfigur, som patruljen havde fremstillet, til at tale og give oplysninger. Flink lod han til at være, men for de, som forstod at bruge øjnene, afsløredes han som en arg fjende af Robin.

Hans rænker var imidlertid nyteløse, for da patruljen længere borte blev overfaldet af hemmelige stifolk, viste disse sig at være Robin's folk, der lå på lur efter Biskoppen af Hereford, og efter at patruljerne havde givet sig til kende som Robin's tro svende, kunne de vandre videre med endnu en oplysning til Robin.

Brydestavene kommer i aktion!

Det var et krigerisk område, patruljerne måtte drage igennem, og ved en bro måtte stavene frem – dog ikke for at slå med – tvært imod. En stakkels spedalsk skulle hjæl-

pes og kunne kun nås med sammensurrede brydestave. Der blev iagttaget mange ejendommelige besnøringer på dette sted – men der var selvfølgelig også et par gode!

Turen gik videre ad lange og trange veje – over højdepunkter, hvorfra egnen kunne udforskes – og det blev sent, før man kunne sætte kursen mod det indre af Sherwood. Undervejs mødte man én af Robin's venner – den lystige slagter – som var i stand til at forsyne alle med kød til aftensmåltidet.

Under den gamle eg!

Og så nåede man frem til Robin's hemmelige hovedkvarter. Skønt var der ved bredden af Blidsø. Aftenen var lun og stille, og snart flammede de mange bål, og aftenluften blev krydret med stegeduft, medens nogle byggede biwak'er, og andre blev indviet i den ædle bueskydningskunst af Robin's dygtigste skytter. Alle skulle nu belæres om kunsten – og især om faren – ved bueskydning og de deraf følgende nødvendige regler og love, – for næste morgen ville Robin lade

afholde en stor bueskydningskonkurrence, sådan som det var hans skik, når han havde gæster.

Men først skulle der festes. Hene ved den gamle eg havde Robin og hans folk travlt.

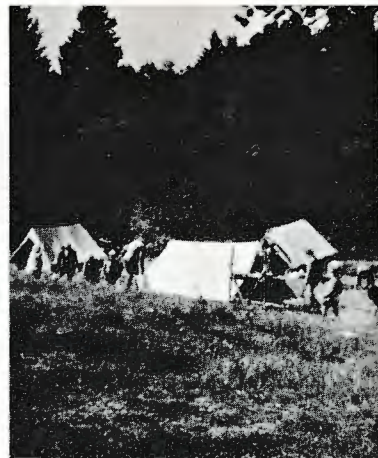
Over store langbål sydede kødet fra 250 dyr (i det mindste var der 1000 ben), og fra de kølige jordhuler blev store lædersække med kraftigt, mørkt øl båret frem. Fakler og lys blev plantet på stager, og snart genlød natten af sang og latter og trætte, men lystige mænds råb på kød og øl.

Det blev sent, inden der faldt ro over skoven, og næsten lyst før de sidste emmer brændte ud, og hver mand fandt sit bløde mosleje.

Bueskydningen!

Og snart begyndte fuglene at kvitre. Køernes brølen på de fjerne enge blandede sig med jagthornene, som igen kaldte skoven til live.

Et hastigt bad i den kølige, klare kilde – et hastigt morgenmåltid –

brydning af lejren – og så af sted til skydebanen.

I den skarpe, friske formiddagsluft stod skivernes brogede ringe imod den grønne skov, – og snart svirrede et par tusind pile med en lyd som travle bisværme imod de festlige halmkranse. Hver mand fik lejlighed til at vise, hvad han duede til.

Munken ved vadet!

Og så gik turen videre. Bror Tuck skulle opsøges ved vadestedet. Der var folk, som skulle hjælpes – opgaver som skulle løses – indtil endelig en flaskepost fra Robin meddelte om den onde biskops tilfangetagelse. Hermed var egnen rensat for Robin's fjender. Der var igen ro og gode forhold i Sherwood og egnen der omkring, – og alle patruljer kunne vende tilbage til Sir Richard's borg.

Afsked med Robin Hood!

Om aftenen var borgen festligt oplyst med fakler. Patruljerne mødte selv frem med deres fakler for at tage afsked med Robin og hans tro folk, som nu endelig alle var samlede og kunne drage bort fra tilflugten på Sir Richard's borg. Forinden afskeden talte Robin Hood stærke ord til sine mange nye venner og overgav den berømte GYLDNE PIL, som han i sin tid selv havde vundet i en bueskydningskonkurrence, til den patrulje, som havde hjulpet bedst af alle. Så klang hornene for sidste gang fra borgtinden – og ude fra de vil-

FORTSÆTTES SIDE 139

Om storm og visne blade

skovriderens dagbog

TEKST: LANGE HAJ

TEGNINGER: GAS

kagranerne med en kaffepunch ned hos skovløberen.

Da jeg mandag morgen gik ud langs klinten måtte jeg konstatere, at pynten var gået af Strandskoven ikke et blad var der tilbage på de

Forleden, da jeg sad og ordnede regnskaber på godskontoret, var gartneren ved at rive de nedfaldne blade sammen på den store plæne i slotsparken. »Ja, det er jo grevindens fødselsdag på søndag, og så skal her nemlig være fint i orden,« sagde overgartneren, da jeg kørte forbi ham på hjemmevejen. På vej gennem Strandskoven brød solen frem og oplyste hele efterårs-sceneriet med dets røde og gule farver. Jeg tænkte på gartnerens fødselsdagsbekymringer – naturens orden er da heldigvis en ganske anden og mere storslået end gartnerens! – –

Lørdag eftermiddag blæste det op, og hele natten igennem rasede årets første efterårsstorm. – En skovrider sover ikke godt, når det stormer – jeg er ingen undtagelse. Det meste af natten lå jeg vågen og tænkte på de gamle sitkagraner oppe i Hestehaven – sidste vinter væltede der en snes stykker i en storm, og er der først slået hul i en stor granbevoksning, kan resten hurtigt følge efter. Så snart det lysnede, stod jeg op og kørte der-

over – de stod der endnu – kun tre var væltet. Glad var jeg og en lille smule flov – jeg havde vel overvurderet stormens styrke. Jeg sneg mig ned mod min bil – og løb selvfølgelig både på skovfogeden og skovløberen, der var ude i samme ærinde som jeg. Fem minutter senere sad vi bænket og fejrede sit-

gamle bøge. Jeg kom til at tænke på overgartneren. Skoven oppe på klinten er ganske åben, og skovbunden er græsbevokset. Den kraftige sydvestenvind har derfor blæst hvert eneste blad langt ind i skoven, så klinteskoven nærmest ser ud, som om gartneren har været der med riven. Det er jeg ikke

spor glad for – det er netop løv-laget i skovbunden og den om-sætning, som regnorme og mikro-organismer forårsager heri, der skaber den muldtilstand, man som forstmand gerne vil have i skoven.

Nu skal vi til vinter have fældet nogle af træerne yderst på klinten – jeg skal huske at sige til skovfogeden, at vi skal have lagt kvaset i en række ude ved kanten, så det kan skabe læ for skovbunden indenfor. – **Men, – kære læsere! Hvis I næste år skal ligge i lejr ved klinteskoven – så lad venligst kvaset ligge – nu ved I, hvorfor det ligger netop der! – – –**

Om eftermiddagen kørte jeg over på savværket; det var regnvejr! – og bedst som jeg sad i mine egne tanker, skred bilen ud i de våde blade på vejen og røg i grøften. Nå, der var heldigvis en traktor i nærheden, men jeg kom igen til at tænke på gartneren og hans riv. I gamle dage rev vi alt løv af vejene med håndkraft, men i det moderne skovbrug blæser vi det væk – ligesom ude på klinten!

Ja-ja, vi gør det med en stor blæser, som monteres på traktoren, og så kører man bare hen ad vejen. En kørende støvsuger, der puster den gale vej!

Værre er det med grøfterne. Der må vi – endnu – ud med skovlen hvert år og rense blade op, for at grøfterne skal kunne tage vandet. Sidste forår fik vi oversvømmet en kultur med 3.000 ædelgransplanter, fordi en grøft var stoppet af blade – ja, forresten, bladene havde lejrret sig ved noget sammensnøret pindeværk – det lignede en bro, som børn kunne have bygget – **spejdere har det selvfølgelig ikke været – vel?? De ville naturligvis selv have fjernet deres bygningsværk!**

»Moderne Alborgjoller«

Da Alborgjollen i sin tid blev tegnet og godkendt som det idéelle patruljefartøj, var en af grundene den, at det var en tilpas primitiv bådtype – den ville kræve både håndlag og teknisk kunnen af den, der skulle rigge den til og sejle den. Men enten har søspejdere mindre håndlag end før, eller også er det kravet om en mere tidssvarende fartøjstype, der gør sig gældende, for langt de fleste steder har man skiftet den primitive storsejlslidse ud med en masteskinne og har forsynet sejlet med slæder. Ja, man har endog oplevet, at en patrulje, der skulle låne en fremmed båd til sommertogt, bad om at måtte få den, der var forsynet med skinne, da man ikke var fortrolig med at lidse storsejlet til masten.

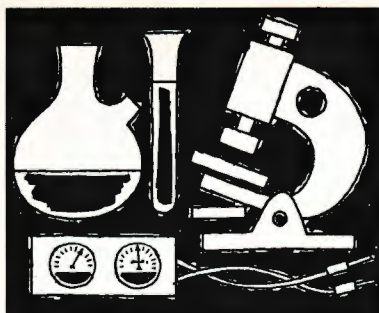
Bådene leveres stadig fra bådebygger uden skinne, og det kan derfor ikke siges at være helt korrekt, når man efter modtagelsen af en ny jolle omgående forsyner denne med skinne. I alt fald er båden ikke mere klasset og kan derfor ikke sejle i mulige kapsejlsdser med fartøjer af den rigtige type, hvor man har bibeholdt det oprindelige, primitive præg.

Men – for der er nemlig et men

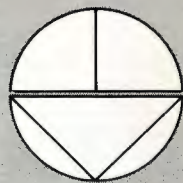
– hvordan skal man kæmpe mod den slags modernisme, når der fra alle sider kaldes på drenge og lokkes med vor tids frembringelser – gode eller dårlige. Fra flere sider har der også været røster fremme om, at et hurtigere, mere velsjælende og anderledes rigget patruljefartøj ville give søspejderbevægelsen et kraftigt skub fremefter.

Vi slår imidlertid fast med syv-tommersøm, at vi indtil nu ikke har kunnet finde et fartøj, der bedre end Alborgjollen (med eller uden masteskinne) kan tilfredsstille de krav, der bør og skal stilles til et søspejderfartøj. Det vides imidlertid, at der fra flere sider vil komme forslag til et mere moderne fartøj, og disse tanker vil naturligvis blive taget op til nøje overvejelse og drøftelse på kommende Sø-møder. Det skal ikke forstås sådan, at man påtænker omgående at ville forlade Alborgjollen som patruljefartøj, men således, at de tanker, der her er fremkommet, vil kunne forelægges det af korpset nedsatte »kulegravningsudvalg« – dette udvalg, der har fået til opgave at undersøge, om det er vort arbejdsstof, der ikke passer til spejderne, eller spejderne der ikke passer til vort arbejdsstof! Der kan sikkert forventes livlige drøftelser både i patruljer, troppe og stabe.

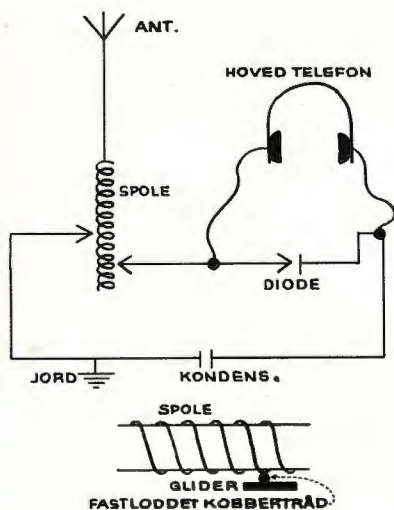
OPFINDER KLUBBEN

FORBEDRET UDGAVE AF KRYSTALMODTAGER

Til modtageren skal bruges følgende materialer:

- 1 bundplade af træ, 20×15 cm, tykkelse 15-20 mm
- 1 træklods 65×60 mm
- 1 træliste ca. 100×40×40 mm
- ca. 45 m emaljeisoleret magnettråd 0,4 mm ø
- 1 krystal diode oa 85
- 1 blokkondensator 4000 piko farad (helst keramisk)
- 1 strimmel galvaniseret jernblik 10×20 cm (i stedet for strikkepinden)
- 1 stk. kobbertråd 1,5 mm ø
- 1 hovedtelefon 2-4000 ohm
- Træskruer, spændeskiver, telefonbøsninger eller klæmskruer samt shelleak til at lakere trædelene og spolen med.

Bundpladen. Træet skal være lagret og tørt. Pudses med sandpapir og lakeres flere gange.

Afstemningsspolen. Kan man ikke få fat i et stykke træ, der er stort nok, kan man lime mindre stykker sammen, til man får de rigtige mål. Kanterne rundes let med et stykke sandpapir. I en af kanterne bores et lille hul, som ledningen kan forankres i. Spolen består af et lag

0,4 mm tyk emaljeisoleret magnettråd, som vikles jævnt på spoleformen. Spolens vindinger begynder og slutter 1 cm fra hver kant. Når vindingerne er lagt, stryges de med shellak, for at de ikke skal flytte sig. Tør først træklodsen på en radiator eller i en lunken bageovn i 2-3 timer, således at den ikke senere kan skrumpes ind og gøre vindingerne slatne.

Metaldelene. Glidearmene til spolen, de to metalvinkler, som skal holde spolen, og den lille forbindelsesplade fremstilles af galvaniseret jernblik. De fleste blikkenslagere har pladestumper, der kan købes billigt. Et stykke kobbertråd fastloddes på undersiden af glidearmene.

Indsendt af:
Mikael Jantzen, Adilsvej 14, København F

Refleksstænger til natløb

Kong Hans har for at undgå de sædvanlige udgifter til nefalgyter til natløb fabrikeret nogle refleksstænger, og vi lader hermed idéen gå videre til andre:

Engangsgodt:
køsteskraft + metalkroge 3,32
refleksbånd til bil (røde) 17,85
8 stk. selvlysende stave ...kr. 21,17

Et køsteskraft saves op i stykker på 25 cm. En krog skrues i hver stavende, og refleksbåndet klistres på med passende mellemrum (ca. 5 på en stav, se tegningen).

Fra Ravne kureren

Månedens indsendere

har fået tilsendt en lille boghilsen.

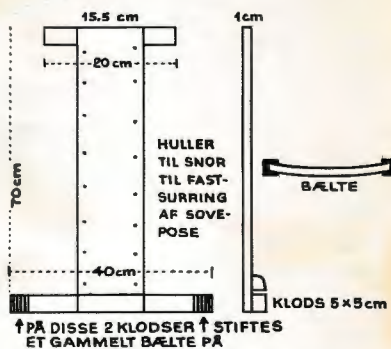
Næste måned

bringer vi flere bidrag – men der også plads til dit indlæg!

SOVEPOSERANSEL

Denne »ransel« er nyttig på en weekend, hvor man ikke skal have for megen bagage med.

Indsendt af:
Balázs Nemeth
Sankt Knud Lavards Trop

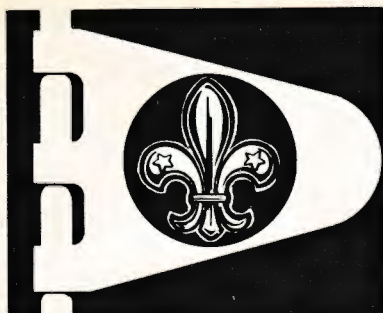

DEMENTI

Fra flere sider er vi gjort opmærksom på, at Robin-Hood tegneserien på bagsiden af maj/juni nummeret ikke skyldes EGERN, 1. Ord, men derimod det amerikanske magasin MAD's satiriske tegner Don Martin og har været bragt i bladet GAS herhjemme i 1963.

Vi beder læserne undskylde den skete fejl og håber ligeledes, at den oprindelige tegner og ovennævnte blade tilgiver os vor faldelse.

Det skal tilføjes, at Egerpatruljen ikke selv er skyld i fejlen. Ders tegneserie kom redaktionen i hænde ad omveje og var ikke fra patruljens side tænkt til offentliggørelse. På redaktionen troede man, at det var Eger selv, der var mestre for serien, og den kom i bladet, uden at Eger blev spurgt.

TEGNINGER: OLE HØEGH POST

I VORES PATRULJE

Vi hedder Ørnen fra Gundersted trop (som ligger så langt ude på landet, så kragerne flyver baglæns, for ikke at få sand i øjnene). I grunden skulle den ikke hedde Gundersted trop, fordi der kun er 1 spejder fra storbyen Gundersted. Der er 2 fra Vegger, 1 fra Hornum, 3 fra Gatten og 1 fra en gård mellem Gundersted og Borup. Vi hedder henholdsvis Flemming, Per, Ulrik, Ole, Jens Aage, Bent, Bjarne og Anders. I alt har vi sammenlagt 43 km til Gundersted. Det giver en gennemsnitskørsel pr. spejder på ca. 5 km; men mødeprocenten er 100, så der er ikke noget at klage over.

Vores nyeste mand Bent har været med i en måneds tid. Han har det største grin, der findes. Ved sidste møde stoppede en ørentvist vat i ørerne for at være fri for hans grin; til hans fordel (bagdel) skal siges, at han er uhyre lærenem.

Flemming har været med siden 11. marts anno 1967. Han er en fantastisk fodboldspiller, endvidere er han snart færdig med rekrutprøven,

og han er over halvt færdig med 2. kl. prøven. Til næste møde er han og Bjarne og Anders færdig med rekrutprøven, fordi det eneste, de mangler, er 1 km sporing.

Anders er for det meste langhåret, undtagen når hans mor sender ham med magt hen til barberen. Han er gårdmandssøn, og det er nok derfor, han ikke er bange for at bestille noget ved patruljemøderne.

Bjarne er i besiddelse af et jernhelbred, han har ikke været syg en eneste gang. Han er den ivrigste top tyve-lytter. Han kan remse numrene af sig som salmevers. Ved hvert eneste møde begynder han med at spørge: »Hørte du top tyve i søndags?« Uanset om man har eller ej, remser han dem af sig, så man tror, han er syg. Mærkeligt nok var det ham, der havde sværest ved at lære morse.

Ole er Hornungenser. Han kan grine, så han får hikke, bare fordi han ser en bager, der har hul på

skoene. Han mangler kun at lære morse, så har han 2. kl. prøven.

Per er atletikmand. Han er halvt henne i 2. kl. prøven, og han er en fremragende bokser.

Ulrik er patruljeassistent. Han har 2. kl. prøven og er 14 år. Han har kun været med ét år; endvidere er han kassimester og skal opkræve kontingent, bøder o. lign.

Mig selv, Jens Aage, har været med i 1 3/4 år, har 2. kl. prøven og ét duelighedstegn. Og jeg er patruljens ordenshåndhæver.

Patruljens blad Ørne-fjeren er jeg redaktør af.

Dagbogen, en præcis 8 cm tyk bog, skiftes vi til at skrive i. Patruljens speciale er at bygge tovbroer og svævebaner; der er ikke en tur eller lejr, uden at vi laver en af disse to ovennævnte, selvfølgelig af forskellige arter.

Vi holder møde hver torsdag aften mellem kl. 19,00 og kl. 21,00. Vi har været med til Sherwood turneringen, hvor vi mener at have klaret os temmelig godt. Vi har ture én eller to gange om måneden.

En Ørnehilsen til alle i **Rold Skov kolonne** fra

ØRNE, GUNDERSTED

Vi vil meget gerne høre fra andre patruljer til denne rubrik; men vi vil meget gerne i de fremtidige indlæg høre lidt mindre om, hvordan de enkelte patruljemedlemmer ser ud, hvor højt de kan grine osv., og lidt mere om spændende ting, I har oplevet ved patruljemøder eller -ture.

jungle nyt

SPEJDERHJÆLPEN

Så er spejderhjælpen der igen. Vi ved jo, at I ulve er så dygtige til at tjene penge til børn, der trænger til mad og tøj. Mon ikke I også i år kan gøre en god indsats?

Her er billeder fra Afrika. Pengene fra sidste års spejderhjælp har hjulpet mange børn i Afrika

HER ER LIDT OM III SØNDERBORGS LEJR:

Mandla fortæller: En dag skulle vi lave sørøverudstyr. Vi skulle lave en øjenklap, en kikkert og et flag. Vi skulle også lave et skærf og et bånd til at have om hovedet. Så gik vi på jagt og fandt en mand, der sad og trommede. Han gav os hver et sørøvernavn. Jeg kom til at hedde Sullivan.

En aften skulle vi optræde ved lejrbalet. Brun bande skulle pynte juletræ, gul bande skulle være gamle damer i en hatteforretning, vi skulle være tilskuere til en fodboldkamp, og grøn bande skulle være et pigtrådsorkester.

En dag havde vi wood-craft. Vi fandt en Skaldesluger og Skarnbasser og Vorterod og andre blomster.

Det var en dejlig lejr.

En præmiehest

Klaus er en prægtig væddeløber, og har mange gange hentet fine præmie-pokaler hjem. Hvor mange pokaler har Klaus fået? Læg tallene sammen, så får du svaret.

Jo, der er otte ulve ...

HILLERØD-ULVE I SOMMERLEJR

Vi ulve fra Herluf Trolle flok har været på en dejlig sommerlejr på Kettingehøj ved Hørsholm. Vi var bl. a. på Jagt- og Skovbrugs-museet i Hørsholm, hvor vi så gamle våben og udstoppede dyr og fugle. På 1. sal så vi, hvad man brugte træet til i gamle dage, og der var også fælder og forskellige snarer. I en anden bygning var der forskellige landbrugsmaskiner og nogle gamle kaner. Da vi havde set det hele, gik vi de 7 km, der var hjem til lejren.

I tirsdags blev vi kørt til Hornbæk for at bade. I nærheden var der en isbar, hvor vi købte is og slik for nogle af vores lommepenge.

Vi havde også »Olympiade« en af dagene med både højdespring, 60 meter løb og boldkast. Der blev uddelt flødeboller til de vindende ulveunger i alle disciplinerne.

Vi havde forældreaften onsdag, hvor der var 47 forældre, og vi spillede 10 sketch's for dem og sang nogle forskellige sange. Efter lejrbalet drak forældrene kaffe og spiste kager.

Vi glæder os alle meget til sommerlejren næste år og håber, at den bliver lige så god som i år.

Mowgli (Bo Schack), Simba (Søren Boelskifte Pedersen)

ÅLBORG KOLONNES ULVETURNERING

Søndag den 28. maj 1967 blev kolonnen kørt op til Jens Bangs hytte i Hammer bakker.

Vi havde rumhjelme med, som vi havde lavet hjemme, for vi skulle på rumfart. Ved siden af hytten var der rejst en raket. I den var der en mand, der skulle starte den. Men det var en »fuser«. Den kunne ikke flyve.

Derfor blev ulve bedt om at hjælpe ham med at udforske planeterne, og vi sagde ja. Sådan startede løbet, og vi tog vores rumhjelme på.

De folk, som var på planeterne, havde mærkeligt tøj på. Det var et sjovt løb.

Vi skulle bl. a. malke en stor ged, der gav rødt saftevand.

Da vi var færdige og havde spist, var der et forhindringsløb. Der- efter tovtækning, som min flok vandt.

Min bande, blå bande, blev nr. 2.

Det var en spændende og dejlig tur.

Tjo, Alborghus flok.

Hvilket duelighedstegn træner ulveungen til? Var det ikke noget for dig at gå igang med det?

SPEJDER TIDENDE

REDIGERET AF HENRY CHRISTENSEN

Lørdag den 27.: Hytteindvielse

Lørdag den 27. forsøgte 14-40.000 ulve, spejdere, rovere, førere, forældre å va ve ja at ødelægge kommunens flotte nysåede græsplæne nede omkring Fuglebur II. Det lykkedes ikke. Her ude i Egå siger de, at det spirer dernede'.

Efter at adskillige sognerædder, forældre-ditto, gamle FM'er m. m. havde talt, nogen var mere morsomme, ufrivilligt ganske vist, end andre, klippede man den røde silkesnor (hulk) til den nye svinesti over – og alt folket trampede ind på de flotte nylakerede gulve.

Samtidig gik enorme mængder af mennesker rundt på den festligt flagsmykkede grå græsplæne. Her foregik nemlig adskilligt interessant. Jomserne lavede kul af et slagter-mishandlet-stykke-kalve-nakke. De havde i den anledning et enormt glødebål fremstillet af Lisbjerg-bøg (man siger, at der lige pludselig manglede en brændestabel derude),

som bl. a. Ugler fik megen glæde af. De skulle nemlig lave kabob. Sikke en succes – og sikke et salg. 7 kr. i overskud og masser af kød til rest. Høges enorme sodavandsis-bod havde mere søgning. Råger vaffele, Ørne ødelagde æbleskivedejg, hos Glenter slog man søm i, Falke pølsede.

Vi tjente o. 1300 kr.

Fra »Vingesuset«

1. Risskov flok, trop og klan

Her er 1. Risskov's hytte

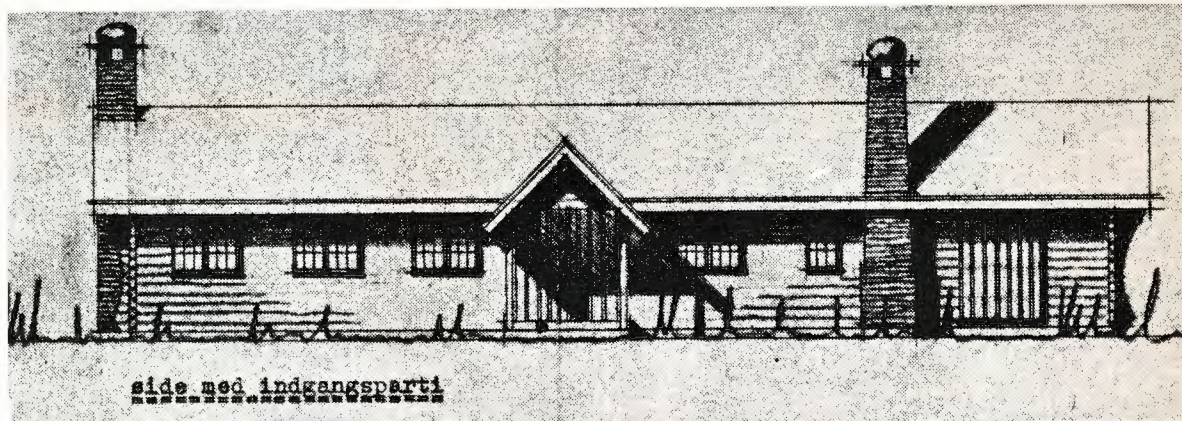
Det er en norsk bjælkehytte. De store fuldplanker, som hytten er bygget af, er blevet skåret helt til på savværket i Siggerud i Norges Sørland. »HYTTEN« er på 120 kvadratmeter og koster 88-89.000 kr.

Vejlby-Risskov Sogneråd har vedtaget at give 40.000 kr., deraf de 31.250 kr. over ti år til betaling af afdrag og renter på et banklån.

Lørdag den 20.: Hytteindvielse

Hele balladen startede kl. 14.00. Vi stillede op foran hytten, hvor R. F. M. H. Matthiessen startede med at byde velkommen. Dernæst fik Rolf Haugstrup ordet, og efter ham kom Aage og gratulerede os med vores hytte. Swiss, Rolf Haugstrup og en fører fra 7. Århus var så venlige at forære os forskellige gaver. Efter at vi havde fået et trefoldigt hurra, myldrede vi til vores boder. Folk morede sig med at smadre tallerkener, kaste med pile, slå søm i et bræt, æde æbleskiver, købe ragelse fra auktionen og sidde inde ved et af de veldækkede borde. Ved 17.30 tiden begyndte dem, der var tilbage, at rydde til side. Da det var gjort, kørte vi hjem med visshed om, at kassererens suk ikke var så stort, som det plejer at være. (Overskud 1100 kr.).

Viggo, 2. Risskov trop og flok

»Imme Gram«

Et spørgsmål, som altid vækker tvivl i sindene hos museumsfolk, er, om vikingerne i tidernes morgen har haft heste med på deres togt til fjerne lande.

Nogle har sagt, at det havde de, medens andre har ytret stærk tvivl herom.

Gram-spejderne har med deres vikingeskib Imme Gram i den forløbne uge været med til at opklare dette spørgsmål, idet man på en tur til Vejle fjord har haft fire heste om bord i skibet. Eksperimentet blev foretaget i samarbejde med Ole Crumlin-Petersen fra Skibshistorisk museum, som mødte spejderne ved Vejle fjord for at foretage opmåling af skibet, oplyser »høvdingen« og kaptajnen, lærer Hartvig Nieslen, Endrupskov.

Og eksperimentet lykkedes til fulde.

Man lånte fire heste fra et rideinstitut i

Vejle, og problemet var så at få dem om bord fra åben strand. I vikingetiden havde man jo ingen moler.

Imme Gram stikker ikke ret dybt, fortæller Hartvig Nieslen videre, og det lykkedes da også at få skibet ind på ca. 50 cm vand. Ved at hælde skibet over til den ene side lykkedes det at få hestene om bord. De var ganske vist lidt urolige, men da de først var om bord, tog de tingene med en knusende ro. Gram-spejderne sejlede herefter en lille tur med hestene, da man ikke mente, at man kunne byde dem alt besværet, og så snyde dem for togtet.

De, som hidtil har tvivlet på, at vikingerne har haft heste med på deres togt, kan altså godt revidere deres opfatelse, for når Gram-spejderne kan, kunne de gæve vikinger vel også.

VESTKYSTEN

Taske fundet i Norge

Fra Norge har vi modtaget meddelelse om, at en taske med forskelligt indhold bl. a. »Spejdernes Lørebog 1967«, er blevet fundet i Hallingdal. Der var ikke navn på noget af det, men kun initialerne M. L. P.

Ejeren kan skrive til:

Civilingeniør Leif Jørstad,
Øvre Ullern Terrasse 20,
Oslo 3 - Norge

og meddele hvilke ting, der lå i tasken, hvorefter den vil blive tilsendt.

Mor brugte ikke saksen nok

Den øverste ledelse for de engelske spejdere skal afgøre, hvor langhåret en dreng kan være, før det bliver uforeneligt med medlemskab af korpset.

Den 15-årige Philip Goodarce fra Leicester havde glædet sig meget til to ugers sommerlejr med sin spejderkammerater i Luxembourg. Da han skulle stige på toget, blev han imidlertid afvist af den 39-årige spejderfører, der sagde, at Philips hår var for langt.

Philip havde fået en advarsel i forvejen, og aftenen før afrejsen havde hans mor klippet ham, men hun havde altså efter spejderførerens opfatelse ikke taget nok af.

Philips forældre vil appellere til korpsets øverste ledelse, men uanset hvad afgørelsen her kommer til at lyde på, er Philips sommerferie gået i vasken for denne gang.

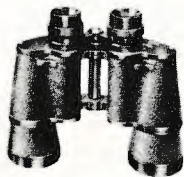
Ove Vest Hansen, Kastrup, skriver:

Patruljebladssammenslutning.

Kunne der ikke dannes en patroljebladssammenslutning. Jeg er redaktør for vort patroljeblad og er desuden redaktør for et skoleblad. Vi har samarbejde med andre skoleblade og melder os snart ind i Dansk Skolebladssammenslutning; vi bliver derved også medlem af en europæisk skolebladssammenslutning. Vi lærer meget af hinanden. Kunne vi ikke på samme måde lave en sammenslutning for patroljeblade.

Konfirmationsgaver

— eller ønsker at spare sammen til

Prismekikkert Nyhed!

i et virkelig anerkendt fabrikat

8 x 30 m/etui

kr. 105,00

7 x 50 m/etui

kr. 128,00

Guitar

— det kendte Musima fabrikat

kr. 129,00 — 149,00 — 242,00

ROVERKØRET

Grammofonplade

med kendte spejdersange

kr. 12,50

Baden-Powell

— manden med de to liv. 470 sider med mange fotos og tegninger

hft. kr. 48,50

indb. kr. 64,50

Skrivemappe

med lilje i guld

kr. 10,75

Fotoalbum

kr. 17,50

manchet knapper ægte sølv

kr. 25,50

slipsholder forsølvet

kr. 12,50

telegrammer med spejdermotiv

kr. 1,00 - 2,75

I vinterhalvåret er knickers eller skibukser reglementeret uniform — og vi har dem i khaki og blå fløj. Wilson og Holmens.

Det Danske Spejderkorps Depot

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19

Telf. (09) 11 24 18

Århus C:

Frederiksgade 69

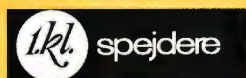
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:

Borgergade 5

Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

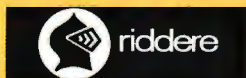

Jon Litles trop
Preben Plum
Lars Bay Larsen

1. Køge trop
PA Torsten Poulsen

Dyssegård trop
PF Peter Jahn
PF Flemming Torp

2. Taastrup trop
PF Preben Trunshøj

Jon Litles trop
Knud Dichmann Larsen
Lars Bay Larsen

1. Køge trop
PF Peter Nielsen
PF Jørgen Jørgensen
PA Torsten Poulsen

Dyssegården trop
PF Peter Jahn
PF Flemming Torp

Jon Litles trop
Jens Hoff

1. Køge trop
Niels Pedersen (PA)
Jørgen Petersen
Lars Rasmussen
Torben Christensen
Finn Hansen
Sten Gede
Jens Mortensen
Bo Larsen

Dyssegården trop
PF Jakob Fritt Rasmussen
PA Søren Nielsen
PA Jens Wriberg Jønson
PF Hans Kjær Laursen
PA Chris Rose

Ridder Roland 2. Ø.
PA Karsten Torp

7. Århus
Jørgen Bremer Knudsen
Alex Jakobsen
Fritz Thøgersen

Aztekerne Holeby
PF Jesper Lund
Carsten Andersen
PF Benny Kastrup

Mikkelskov trop
Jørgen Rügge
Niels Erik Aagaard
Leif Kristiansen

3. Vesterbro
SM Peter Nielsen

2. Frederiksberg trop
Torsten Askov Madsen
Steen Hejde Nielsen
Ole Mørck Nielsen

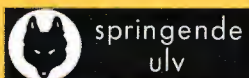
75 km
Ridder Roland 2. Ø.
PF Poul Wilcke
PA Karsten Torp

60 km
Ridder Roland 2. Ø.
Benny Olufsen
Gert Nicolaiesen
Michal Foss Hansen
Leif Christiansen

Christen Skeel trop
SM Peter Stensbjerg
PF Søren Stensbjerg
PF Per Steen Knudsen
Finn Rask Hansen
Lars Lyngby
John Pedersen
Niels Henrik Rasmussen
Jørn Jakobsen
Finn Bjørk Nielsen

**PATRULJE-
DUELIGHEDSTEGN**
Opdagelsesrejsende
Glenter Wagandoo-Stammen
2. Taastrup

ULVE – 30 km
4 ulve fra 13. Århus flok
7 ulve fra 2. Frederiksberg
flok

Herluf Trolles flok
Mowgli
Mysa
Simba

Simba, Herluf Trolle flok

NORDENS STØRSTE SNEMAND

... blev bygget i Kristianssand
af Elgepatruljen.

Den målte 790 cm
Nr. 2 blev Falken, Sulsted-
Tylstrup, KFUM
(Danmark) 701 cm
Nr. 3 blev Bersærkerne,
1. Lillerød DDS
(også Danmark) 560 cm

Der var også deltagende patrol-
jer fra Sverige og Finland. De blev
blot ikke placeret mellem de tre
bedste.

Da Norge løb af med sejren, vil
det til næste år være Norsk Spei-
derguttforbund, der skal udskrive
en ny konkurrence.

Bersærkerne, 1. Lillerød, der blev
bedste patrolje fra vort korps, har
modtaget en lille præmie fra Ma-
gasinet.

NED I MØGET – 27 GANGE!

Denne lille billedserie er taget af Erik Rif-
bjerg-Madsen, der var dommer ved Vester
Vov Vov på en post, hvor skovmændene

skulle transportere en »såret mand« ned ad en
skrænt til en ventende båd ved søbredden.
»Ofrene« var knap nok kommet ned ad den
lerede skrænt – nogle gange lidt ublidt – før

end de måtte være parat til næste nedfiring.
Magasinet bringer en hyldest til disse – og
alle andre – »ofre« ved Vester Vov Vov.

SHERWOOD TURNERINGEN FORTSAT

LANDSPATRULJETURNERINGEN 1967 er forbi. Rundt i landet er der nu patruljer, som ejer synlige minder om glade dage i selskab med Robin Hood. Snart er det historie, som så meget af det, der sker, – men historie som er med til at bygge korpsets traditioner op, således at kommende slægter, næste gang der kaldes til turnering, kan kaste blikket hen på patruljevæggen og sige: »Der var vi med, – for vi var jo også med i 1967 – og 1964 – og 1953 – og 19.. .. !«

1934		
Basnæs	Ulvne	2. Århus trop
1938		
Tystrup	Mårene	1. Ordrup trop
1943		
Skjoldenæsholm	Viberne	1. Haderslev trop
1953		
Abenrå	Mågerne	1. Ordrup trop
1964		
Rold	Rågerne	1. Risskov trop
1967		
Rykol	Musvåger	1. Silkeborg trop

FUNDNE SAGER efter jamboree-holdet i Københavns Lufthavn

Hvis nogen fra jamboree-holdet skulle savne sin spejderhat – eller en papæske, der sandsynligvis indeholdt et par cowboy-støvler, så kan vedkommende prøve at ringe til lufthavnens hittegodskontor (01) 50 12 03.

En Kodak farvefilm (eksponeret) ligger og venter på ejermænd hos undertegnede. Ring til (01) 89 03 43.

LEIF PALTORP

»Den gyldne Pil« - de 20 bedste:

Nr.	1	Musvåger	1. Silkeborg	Steen Blicher	331 point
		Turneringsvinder og vinder af O-løb			
– 2	Ugler	1. Risskov	Århus Bjerg	310 point	
		Vinder af Hike			
– 3	Glenter	1. Hellig Anders	Vestsjælland	304 point	
		Vinder af Spejderløb			
– 4	Hjorte	Chr. IV	Frederiksborg	298 point	
– 5	Panter	1. Køge	Kongslejr	295 point	
– 6	Ørne	1. Dueholm	Nordvest	285 point	
– 7	Glenterne	2. Sct. Gertrud	Vesterhav	282 point	
– 8	Elge	Mohawkerne	Hjortholm	281 point	
– 9	Ræve	1. Køge	Kongslejr	279 point	
		Vinder af Lejrsport og Bedste Turn-out			
– 10	Råger	1. Risskov	Århus Bjerg	274 point	
– 11	Geparder	Peder Bodil	Svend Gønge	274 point	
– 12	Bjørne	4. Absalon	Absalon	272 point	
– 13	Viben	Valdem. Atterd.	Nørrejske	270 point	
– 14	Uglen	Valdem. Aterd.	Nørrejske	265 point	
– 15	Falke	1. Hede	Steen Blicher	264 point	
– 16	Falken	Mariager	Nørrejske	263 point	
– 17	Ræve	1. Ordrup	Dyrehave	262 point	
– 18	Glenter	1. Hvidovre	Valby-Hvidovre	261 point	
– 19	Skovduer	2. Østerbro	Østerbro	254 point	
– 20	Falkene	Sct. Jørgen	Valdemar Sejr	254 point	

Grillstegning af laks på rodeo-dagen

Canoing var en stor aktivitet på jamboreen

To lurblæsere fra 3. jamboreestrop

To amerikanske
spejdere i en
tropslejr ved
Great Bear Lake,
Utah

Fra Yellowstone
nationalpark

FOTOS: CEDDE